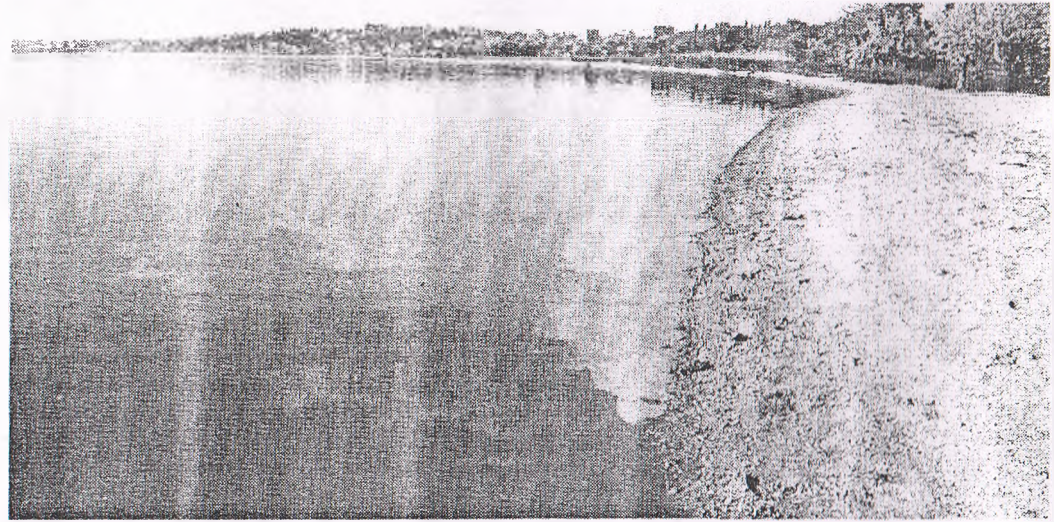

■ Природа і ми

Що ми знаємо про фосфати та «цвітіння» води

Південний Буг є найбільшою річкою, басейн якої повністю розташований у межах України. Вона належить до великих річок басейну Чорного моря, що перетинає і Миколаївську область.

Сьогодні існує ряд проблем природокористування в басейні Південного Бугу. Одна з них – її забруднення фосфатами. Відпочиваючи влітку біля нашої річки, неможливо не помітити, що вода в Південному Бугу не природного зеленого кольору, і від неї йде вкрай неприємний запах. Це пов'язано з процесом аномального росту водної рослинності й зокрема синьо-зелених водоростей, які виділяють альготоксини, отруюючи водойми. Причиною того, що вода «цвіте», екологи називають людську діяльність. Фосфати – основна діюча речовина недорогих хімічних засобів. Вони пригнічують імунну систему, викликають алергії, а при постійному накопиченні можуть уражати мозок, нирки, печінку та легені. Разом зі стічними водами фосфати потрапляють у річки і створюють нову загрозу. Синьо-зелені водорості є скрізь, це насправді 90% усього живого на планеті. Однак за нормальних умов вони майже невидимі. Але коли вода прогрівається, а кількість фосфатів

досягає критичного рівня, починається те, що в народі називається цвітінням води – водорості активно розмножуються, накопичуються, а потім гниють. При цьому вони дуже погано пахнуть і стають хорошим середовищем для розмноження різних хвороб.

Це призводить до масового мору риби та заборони купання.

На жаль, процес цей зупинити неможливо, адже річка нездатна сама себе очищати. «Буйним квітом цвіте наш Південний Буг...» Саме так можна

перефразувати відому пісню, дивлячись, у що перетворюється водойма.

Зелена плівка на поверхні води, яку і спостерігають новодесити, фактично, це – відмерлі водорості, що з'являються у процесі цвітіння. А інтенсивність розвитку водоростей залежить від теплої погоди. Спекотне літо призводить до буйного «цвітіння» вод Південного Бугу і, як наслідок – втрати кисню.

Одним із способів очищення водойм є зариблення рослинними видами риби, такими як товстолобик, білий амур.

Головне ж треба на законодавчому рівні обмежити застосування фосфатів у миючих засобах. Як, наприклад, у країнах Євросоюзу.

Сьогодні, на превеликий жаль, не існує державної програми, щоб змінити ситуацію, що склалася. І дуже прикро, адже це критичне і загрозливе явище для навколишнього середовища.

Єлизавета ГРИГОРЕНКО,
інженер водних ресурсів
Миколаївського міжрайонного
управління водних ресурсів
Новоодеської експлуатаційної
дільниці.